

[Arne Christiansen]

Nu forholder det sig helt anderledes. Det har vi fået markeret endda to gange i dag. Jeg skal i denne forbindelse holde mig til det punkt på dagsordenen, vi drøfter nu, hvor fristende det end kunne være at filosofere over, hvad der egentlig sker inden for murene, før socialdemokratiet barsler med et betækningsbidrag og en ordførertale som den, vi har oplevet her i dag.

Jeg synes, der er grund til at takke de partier, der har fundet sammen om et betækningsbidrag, der klart præciserer, hvad det drejer sig om, nemlig situationen i Polen og de konklusioner, som vi i Danmark og i andre lande må drage heraf for at markere vor stilling, for at vise vor solidaritet med det polske folk. Jeg skal anbefale, at der stemmes for ændringsforslaget og naturligvis for lovforslaget ved tredje behandling. Jeg gør det med en stærk beklagelse af socialdemokratiets negative, taktisk betonedede, fuldstændig urealistiske holdning. Da vi her i tinget diskuterede kulleleverancer og fik vedtaget dagsordener herom, tillod jeg mig at sige, at fra det ophøjede til det latterlige er der ikke langt. Det gælder stadig i min vurdering af socialdemokratiets udenrigspolitik.

Holger K. Nielsen (SF):

Til benefice for hr. Ole Bernt Henriksen havde jeg egentlig tænkt mig at gøre nogle bemærkninger om SFs meget aktive modstand imod den sovjetiske undertrykkelse, men da hr. Ole Bernt Henriksen selv så udmærket gjorde rede for vores standpunkt, skal jeg undlade dette.

Denne sag har vakt meget stort røre, og det skyldes vel nok i første række, at socialdemokratiet nu endelig har taget sig sammen og er gået imod denne sanktionspolitik, som de selv var med til at indføre. Vi hilser naturligvis altid velkommen, når socialdemokratiet kommer på bedre tanker, og det vil vi da også gøre i denne situation, men det skal dog alligevel siges, at det unægtelig gør argumenterne nemmere for udenrigsministeren, for den borgerlige regering, for den borgerlige presse, at socialdemokratiet selv var med til at gennemføre sanktionerne i sin tid. Dengang protesterede vi, bl.a. ud fra det argument, at det er vanskeligt at komme ud af sanktioner som disse igen. Men som sagt: bedre sent end aldrig.

Der har været megen proceduresnak i denne sag, og det mener vi er en vigtig del af det, for hr. Ivar Nørgaard har jo ret i, at det er regeringens pligt at følge det flertal, der er i folketinget, i dette tilfælde i folketingets markedsudvalg. For socialistisk folkeparti er der ingen tvivl om, at mandatet blev overskredet. Det fremgår så klart, som det overhovedet er muligt, af de bilag, vi har fået i det særlige ad hoc-udvalg, at det mandat, der blev formuleret den 20. december sidste år, gik på, at det var selve forordningen, der skulle gælde i 2 måneder. Det er ikke blevet efterlevet af regeringen. Forordningen kom til at gælde hele året. Derfor er mandatet klart overskredet.

Udvalgsarbejdet viser noget om, hvordan proceduren i denne her sag er blevet kørt af udenrigsministeren. Det interessante er her, hvad der skete før jul, dvs. hvordan ministeren administrerede mandatet på Ministerrådsmødet den 21. december. Jeg har allerede her et spørgsmål til ministeren: stemte den danske regering for den 1 års forlængelse? Det er lidt uklart for mig. Lå der i den danske stemmeafgivelse, i den danske tilkendegivelse, at man støttede, at selve forordningen blev forlænget med 1 år?

Det fremgår af de svar, vi har fået i udvalget, at mandatets bestemmelser om, at der kun måtte gennemføres en 2 måneders forlængelse, kun blev nævnt én gang før jul. Det var på EPS-mødet den 20. december, dvs. den samme dag, som vi havde møde i markedsudvalget. Jeg vil godt stille endnu et spørgsmål til ministeren her: blev denne melding om de to måneder på EPS-mødet givet før eller efter, at mandatet i markedsudvalget var sikret? Jeg vil godt have en tilkendegivelse af, hvornår det pågældende EPS-møde blev holdt, om det blev holdt før eller efter mødet i markedsudvalget, hvor mandatet blev givet.

Før jul blev artikel 224 overhovedet ikke nævnt. Regeringen fik en såkaldt revisionsprotokol eller klausul ind i forordningen. Der står intet om 2 måneder. Der står intet om artikel 224. Den fik en dansk erklæring ind i rådsprotokollen. Der står intet om 2 måneder. Der står intet om artikel 224. Disse to klausuler og erklæringen siger udelukkende, at sagen skal tages op på forslag af EF-Kommissionen. Det vil sige, at man har overladt initiativet til EF-Kommissionen i de